

Onderdrukt door Dalits: Als laagste van het laagste door het leven

door: B. Kolappan

Academisch onderzoek brengt Dalit-kastengroepen aan het licht die een gemeenschap van *dhobis* [een kaste die traditioneel werkt als wassers van kleding] onderdrukken

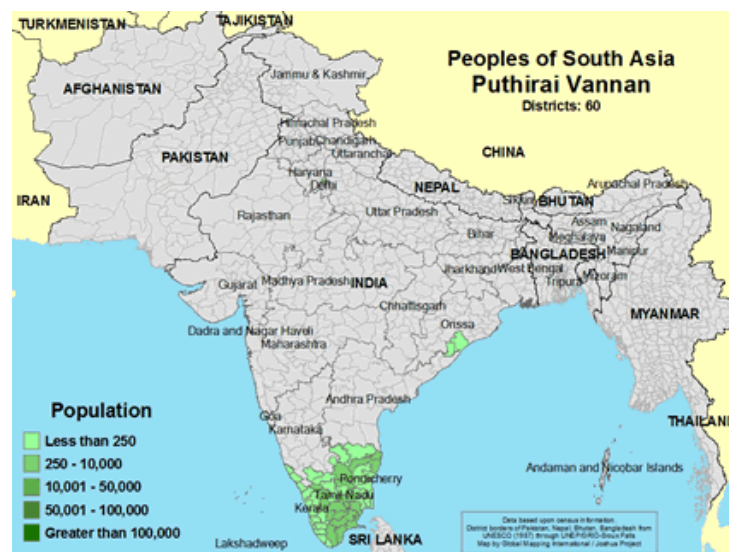
Een van de belangrijkste conceptuele bijdragen van B.R. Ambedkar om het kastensysteem in India en zijn voortdurende veerkracht te begrijpen is het idee van '*graded inequality*' (gelaagde ongelijkheid). Dat verklaart hoe bijna elke kastengroep een andere groep onder zich heeft. Het betekent dat, hoewel de kastengroep onderdrukking en sociale discriminatie van degenen boven hen ondervindt, de groep toch een belang heeft bij het voortduren van het systeem, aangezien deze groep iemand in de hiërarchie onder zich heeft.

Vaak hebben Dalit-groepen niemand onder zich. In veel dorpen van Tamil Nadu echter hebben ze dat wel. De *Puthirai Vannars* wassen de kleding van Dalit-kasten en kregen de taak om de lichamen van doden uit de Dalit-gemeenschappen te wassen.

In de jaren negentig besteedde '*Koveru Kazhuthaikal*', een roman van Imayam, aandacht aan deze meest achtergestelde kastengroep. En onlangs heeft C. Lakshmanan, hoogleraar aan het

Madras Instituut voor Ontwikkelingsstudies, een wetenschappelijk onderzoek gepubliceerd over *de Puthirai Vannars* waarin hij niet alleen de situatie van de gemeenschap uiteenzet, maar ook via hen de duivelse aard van de kastenpraktijken in de deelstaat beschrijft. "De Hindoe-Brahmaanse filosofie weigert enige waardigheid te hechten aan handarbeid. Bovendien, zoals Dr. Ambedkar heeft uitgelegd, zijn mensen psychologisch trots op het feit

dat iemand onder hen staat in de maatschappij. Maar voor de *Puthirai Vannars* is die trots niet weggelegd,' aldus Lakshmanan, de auteur van het boek '*Theendamaikkul Theendamai: Puthirai Vannar Vaazhvum Iruppum*'.

K. Ragupathy, hoogleraar geschiedenis aan het A. Govindasamy Government Arts College in Tindivanam, is mede-auteur van het boek dat zaterdag een prijs won van de *Tamil Nadu Progressive Writers and Artists Association*.

Het boek is uitgegeven door Pulam en behandelt het leven en bestaan van de gemeenschap in detail, hoewel de *Puthirai Vannars* hun traditionele beroep hebben opgegeven.

"Toch ondergaat de gemeenschap nog steeds de vernedering die gerelateerd wordt aan hun vroegere werk," zei Imayam, die het voorwoord heeft geschreven. Volgens de heer Lakshmanan wassen de *Puthirai Vannars* niet meer de kleren van Dalits, maar wat niet verdwenen is, is wat Dr. Ambedkar de 'wet van imitatie' noemde.

Vernedering ondergaan

"Zelfs na het verkrijgen van economische onafhankelijkheid en ondanks het feit dat zij overheidsbanen en banen in de particuliere sector verwierven door middel van onderwijs, kregen *Puthirai Vannars* toch geen sociaal respect onder Dalit-groepen. Ze worden vaak geconfronteerd met de woede van sommige Dalits als ze hun eigen huizen wagen te bouwen," zei hij.

De gemeenschap valt onder de *Scheduled Castes (SC)* en het verkrijgen van een gemeenschapscertificaat is vaak een afschrikwekkende taak. "Inkomstenambtenaren vragen altijd om bewijsmateriaal, bijvoorbeeld vragen ze of de aanvrager een ezel heeft, of een kachel om het water te koken voor de was. Ze moeten een getuige uit het dorp meebrengen om te getuigen dat ze als *Puthirai Vannar* hebben gewerkt," zei hij.

De *Puthirai Vannars* laten zien dat kaste niet iets zwart-wits is, aldus Lakshmanan. "We analyseren problemen als Brahmaan versus niet-Brahmaan en Dalit versus niet-Dalit. We slagen er niet in er de gelaagde en geschakeerde, ongelijkwaardige sociale structuur aan te pakken", zei hij.

Volgens Imayam hadden de *Puthirari Vannars* weinig politieke macht omdat ze beschouwd werden als het laagste van het laagste en ze numeriek zeer klein zijn.